

Na jednoj lampici mjesto biljege u dancu je utisnuta slika
 od tri stablika, i tla na kojem su posadjena.

Jedna je lampica (bez biljege) ovelika i ima lik, nješkako sličan ananasu.

Još imamo i gornji dio kalupa za lampe. Ovaj je kalup zemljen, a lampa u njem uobičena, imala bi dužinu od 14·5 cm. Takove lampice do sad nismo našli. Zanimivo je to, da se je ovaj kalup bio prodao u Beč, gdje sam ga preklani našao, a grad ga je za muzej natrag prekupio. A koliko se toga odvuklo iz Osieka bez traga i glasa!

Još bih ovdje spomenuti mogao, da u našoj sbirci ima i jedna bronzena lampica, lika i veličine, kakove su zemljene; a ima i jedna bronzena ampula sa dva stenjaka; na mjestu trećega ima ručka, a od tri lančića, kojima se je vješala, sačuvana su još dva, i sponac, koji ih je gore držao.

U istom muzeju ima kakovih 70 cripova od crvenih zemljenih vaza rimskih. Tek jedna vaza te vrsti, ovdje nadjena, sa nježnim propupnimi ornamenti, sačuvala se je malo ne čitava. Od ostalih cripova jedva da je tri put naći po dva komada od iste posude. Ornamenti na njih, ako i jesu različni, ipak odavaju puno srodnosti, tako da bih ja rekao, da su posude ove sve ponajčešnije na jednom mjestu, i to u Mursi.

Figure na njih su ribe, psi, genij, citaraš, Bako i Ariadna(?), triton njeki s buzdovanom itd. Gornji zubovi ornamentiranoga diela pojedinih vaza obično imaju jedan isti motiv.

I tuj sam našao biljega, u dance utisnutih, svega 8. Evo ih:
PAT · RI · CIMA, CRORISO, SIIXTI · M, MRTIANSI, PAVLIM, CVL · ·;
CAPVJ · ·;, a osma biljega: **SEDATI · M**, nalazi se na criezu, nadjenu u Aquincu.

U Osieku.

Ferdo Miler.

Rimski nadpis našast u Potirni na otoku Korčuli.

Naši vriedni dopisnici gg. Franjo Radić i Vid Vuletić Vučković, putujući nedavno po otoku Korčuli, da ga svestrano iztraže, razgledaše u Blatu rimski nadpis izdan još god. 1878 od N. Ostojića Blaćanina u knjižici *Compendio storico dell' isola di Curzola*

te sravnjivši ga s Ostojićevim izdanjem, iznadjoše, da nije dobro priobćen bio, te su nam svoj prepis (sa otiskom iz kamena) poslali, da ga na novo izdademo. Oni nisu znali, da je taj nadpis još god. 1873 bieli svjet ugledao u djelu *Corpus Inscriptionum Latinarum III. n. 3066.* Mommsen ga dakle izdao bio po prepisu i opisu istoga Ostojića, ali uz svoj izpravak.

Mommsen.

traditur:

SIGNA V RSA · SIGN
SYMPHORI · TEMRV
VENR PELAGIAE · A
SOLO · FECT · ET · SIGNVV
IPSIUS DE APOS VI
SA · LCONVNPNIOCI · NDOK MAIS

restitue:

SIGNA V RSA · SIGN
SYMPHORI · TEMPV
VENR PELAGIAE · A
SOLO · FECT · ET · SIGNW
IPSIUS · DEAE · POSVIT
FALCONE · E · CLARO · K · MAIS
COS

Radić-Vukasović.

SIGNIA V RSA · SIGN
SYMPHORI · TEMRV
VENER PELAGIAE · A
SOLO FECT · ET · SIGNW
IPSIUS DEAE · POSVT
SACL · CORNIFICIO SECUNDO K MAIJ

Momisen čita: *Signia Vrsa Signi Symphori templum Veneri Pelagiae a solo fecit et signum ipsius deae posuit. Falcone et Claro cos. K. Mais.*

Gg. Radić i Vukasović čitaju: *Signia Ursia. Signi Symphor(iani) Fi(lia) Templum Veneri Pelagiae a Solo Fecit. Et. Signum Ipsius Deae Posu(i)t. Sac(e)l(lum). Cornificio Secundo K(alendas) Maji.*

Po Radiću i Vukasoviću »ploča je duga 41 cm., šir. 29 cm., a debela 3·5 cm.«.

Po otisku, koj nam stoji pred oči, nalazimo ovako:

SIGNIA V RSA · SIGN
SYMPHORI · TEMPV
VENER PELAGIAE · A
SOLO FECT · ET · SIGNW
IPSIUS DEAE · POSVT
SACL · L CORNIFICIO SECUNDO K MAIS

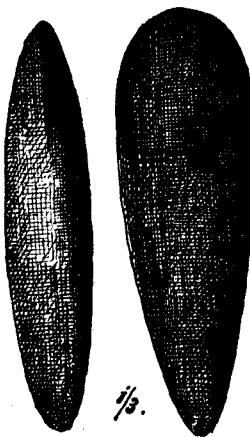
Opazke.

- Redak 1. — Rječ *Signia* jasno izrazena, a poslije nje nema piknje.
 „ 2. — *Syphori* je nedvojbeno, te je i piknja na koncu. Doli pri kraju slova P u rjeci *Templum* vide se, ako i nejasno tragoći slova L složena sa P, kako je Mommsen nagadjao.
 „ 3. — Venus veoma rijedko dolazi pod imenom Pelagia. Ov. Fast.: „*a spumis est dea dicta maris*“.
 „ 4. — Poslije solo nema piknje. — *Signum, scil. „statua, effigies, simulacrum, imago vel fusilis, vel sculptilis, vel intexta“*. Forc.
 „ 5. — *Deae* sasvim jasno. Zadnje slovo u rječi *posvt*, obilno je prekršteno i gori i doli, te može biti i T i I, ali je vjerojatnije da je T, a da je rezbar zaboravio staviti i povrh t ovako T.
 „ 6. — SAC je očito. Slijedi L poveće, te bez dvojbe oznaka Cornificije obitelji, a tako bi značilo *Lucio. Cornificio, Secundo*, to su imena konsula od godine, kada je templum posvećen bio (*sacratum, consacratum*). Ali tih imena nisino mogli naći u običnih popisih konsularskih. Jedino za god. 275 po Is dolazi kao *consul suffectus* njeki „*Vettius Cornificius Gordianus*“, koj je svoju stolicu zasjeo prvoga srpnja.

S. L.

Nov predmet iz kamenitog doba u Dalmaciji.

Sa slikom.

Kod gosp. Frana Kalogjera u Blatu na otoku Korčuli nahodi se kamenita sjekira, znamenita sbog tvari, od koje sastoji, i sbog oblika svoga. Sjekira je težka 510·20 grama, dolazi dakle po težini druga nakon one najveće do sad našaste na našim stranama, što nadjena na otoku Krku, bje darovana nar. ark. muzeju u Za-